

MRUCZĄCY (4) *part praes act*

N sg m mruczący.

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. murczliwy.

Mówiący z niechęcią, burkliwy: Mussitabundus, Szepcacy [!]/ álbo Mruczący/ Odwarkáyący. Mącz 239d; [Muśito [...] P.śzepcę/ po ćichu mowieę/ śzemram/ odwarkam/ márkotam. Muźitabundus [!], brumlend. P. mruczący. Volck 394].

Synonimy: narzekający, odwarkający, styskujący, szemrzący.

Cf MRUCZEĆ

TG